

Redactat de NICU STEJEREL.
Redacția ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.
Toate manuscrisurile să se trimită la adresa aceasta.

Trei protopopi noi-nouți în dieceza Aradului.

Cine n'ar fi aprobat și respectat acest mare punct de vedere al directorului Ciorogar, nu e prieten directorului și nu știe ce-i «fili-căciunea» mai înaltă.

Cei trei deputați din tractul Lipovii, care au votat cu părintele Mănuilă, pot fi mindri de succes. Ei au dobândit și asupra Lipovii și asupra tractului. Vivat — vouă! — Așa știu că n'ați visat-o nici voi — dar nici popa Roxin, care acum lucrează din tot sufletul la o predică măreață (Ridicăm pălăria — aici e meșter), cu care va întâmpina la instalare — pe noul protopop.

Cei 55 votanți, cari au votat cu dr. Botiș, în sinodul protopopesco al tractului Lipova, să și puie cenușă pe cap, să se retragă în pustie, ca gîngavul Moise, să postească 40 de zile și să mediteze asupra alegerii, că adevărat: ce năstărău au fost ei, că n'au cetit bine concursul în care se cerea condiția de «Doctor în sfînta teologie». Doar astă condiție se pune și se pretinde numai dela cei ce recurg — în ziua de azi — la profesură!

Iar frații Lipoveni, cari au fost la Măria Sa la Arad, să mai ia cătră ei pe atîta și să meargă la Sibiu, la metropolitul iarăși îmbrăcați și pieptănați frumos; las' să meargă vestea peste țări și mări, că ce neveste harnice și iubitoare de bărbați au Lipovenii. Dar să nu mai ducă cu ei pe cela «cu banii»

ca să nu fie mai rea rătăcirea oca de apoi de cît cea dintîi.

Ați pățit-o și voi dragi Lipoveni, cu protopopul, ca Arădanii cu Vlădica: Cînd se mincau mai tare unul pe altul Mangra cu Hamșea — se îngrășa — (pe atunci părintele protosin-cel) — Papp Ignatie! — Care azi, precum vi-a spus: aruncă banii pe fereastră!

De altfel dr. Botiș, — el singur va ști mai bine de ce a căzut! De azi înainte poate medita asupra calificației cu titlu de dr., că dacă odată ești teolog absolut, las' o foculă facultatea teologică din Cernăuți și fă-te popă ori cancelist konzistorial și poți ajunge pînă la vlădică. Aici însă nu se mai cere una: «să fii bun chivernisitor al «bunurilor» și să nu ai plăcerea de a fi om cu familie.

În colo să-ți mai notezi și aceea, că la un car de mînte trebuie și măcar numai o linguriță de — noroc: altfel, se duce dracul carul cu boi cu tot!

Luni, în 19 l. c. n. a întărit konzistorul din Arad, pe trei protopopi noi, pentru tractete vacante: Lipova, Chișineu și Buteni.

Pentru Lipova s'au bătut în capete: Dr. Botiș Teodor, profesor de teologie în Arad și preotii mireni Roxin Florea din Lipova, Manuilă Fabrișiu din Sobotel și Secula Sever din Odvoș. Lupta a fost mai crîncenă între dr. Botiș și popa Roxin. Pentru acesta

Al doilea votaseră și parochienii Lipovei cu duimul. Ba sau dus în corpore și la vlădica cu motor separat (plătut de oare-cineva), ca să ceară de profă pe popa lor. Sau întors de acolo, tot cu motorul, dar cu buzele drîmboiate. O mîngăiere însă totuși au avut: vlădica li-a lăudat foarte nevestele, pentru că iau spălat, peptănat și îmbrăcat așa frumos și curat. Se vede, că Măriei Sale îi plac nevestele harnice!

Pe protopopi însă, nu-i pune în scaun nici parochia, deși ar avea una mie de votanți, nici tractul, decît poate în cazul, că ar vota numai pe un recurrent — ci domnii din conzistor.

Iar domnii aceștia n'au grija nici de votul parohiei, nici de candidarea tractului, nici de calificăția candidaților, nici, nici, zău! nici de nimica: ei aleg și întăresc pe nimenite. Acum baș așa au fost.

La votarea din Lipova dr. Botiș a căpătat 55 voturi, Roxin 5, Manuilă 3. acest din urmă cu trei voturi a fost întărit de conzistor; la Chișineu majoritatea voturilor a avut-o popa Pantoș Vichentje din Ciula-Vărsand, iar conzistorul a întărit pe dr. Ciuhandu.

Singur sinodul protopopesc din Buteni, poate juca hallaripa de bucurie, că conzistorul l-a respectat votul: a fost întărit popa Terențiu Oprean din Cianadul-sîrbesc, care la candidare intrunise cele mai multe voturi. A și fost (și va fi încă) mare bucurie în Izrael.

Lipova însă, Lipova făloasă, a rămas pe jos, după ce s'a coborît din motor.

Aici era interesat, mai ales aici (pare că alt-unde va nu) și părintele R. Ciorogar, directorul seminarului din Arad. În conzistor, cînd a fost vorba de dr. Botiș, iubitul său profesor seminarial, a votat pentru — contra — și a învins!

Cauza se esplică ușor: nu voia să piarză de lingă sine, cea mai excelentă putere didactică-teologică. Că, mă rog, să vedeți: protopopi — și chiar vlădicii (să fie cu iertare) poți face din toți popii, cari pe lingă calificăția «recerută» mai au pe lingă ei și pe «cite-oare cineva»; — dar zău, profesori de catedră — mult mai greu. Vezi că, aici se cere la concurs anume: să fi dr. de Cernăuți.

Părintele Roxin, bravul popă din Lipova, ales protopop cu 5 voturi și ne-întărit cu nici un vot, și cu toți Lipovenii și Butenii, cari însă la conzistor nu plătesc nici măcar o ceapă clocită, fie mîngăiat și liniștit, că așa iubire la popor, n'are nici un vlădică. Rabdă inimă și taci, părinte și predică mai departe; și mai catechizează la 3—4 sute copii dela școlile streine de acolo — românește! că pe ușa de a voastră ați închis-o — tot românește!

Nădlacul, un sat, și-a urcat școala în palat; Lipova întors dela palat — cătră colibă!...

— «Ja, ja!... Ist Traurig — aber war!...» zice Jupineasă nenjoaică — Marta!

[Mai departe, să ne vedem sănătoși păria. Fii fălos, că Lipova e tot a sfinției tale. nă ce va pune pe ea mîna — noul protopop!]

La alegătorii din tractul Chișineu, s'au respectat gradul de calificăție, fiind întărit candidatul dr. G. Ciuhandu asesor referent la senatul școlar, iar la Buteni s'a ținut cont de votul majorității, primind întărirea preotul Terențiu Oprean din Cianadul Sîrbesc, care a avut cele mai multe voturi în sinodul protopopesc.

Cînd s'a vestit rezultatul votizării din Conzistor, toți candidații căzuți au exclamat suspinînd: «Rău s'a mai început și săptămîna asta!...».

Părintele Roxin din Lipova, se uita a pagubă, ca olariul cînd i-s'a răsturnat carul!

Părintele Pantoș din Vărsand se căia, că de ce n'a competat mai bine la Lipova! — Dr. Botiș zice că se va duce la mănăstire!

Alesii sînt foarte veseli.

Părintele Manuilă de bucuria Lipovii nici n'a putut cina Luni scara.

Părintele Oprean, la gara din Arad a schimbat trenurile: în loc să se urce în cel pe pleacă către Segedin, s'a urcat în altul și s'a trezit în Maria-Radna.

D-l dr. Ciuhandu a fugit pînă la cafeneaua Vass să mulțamească învățătorului Ion Vancu pentru serviciile ce acesta i le-a făcut în protopopiat — pe timpul alegerii.

Popa Vasile dela conzistor se lînda, că el a știut combinația asta de înaintea alegerilor.

Asesorul Iosif Moldovan, zicea, că fără votul lui toți trei alesii — cădeau!

Cassarul consistorial zice, că: vom mai vedea noi ce-o fi, că tot mai rău ni-se sfetesc cărțile.

Ion Vancu se pregătește cu un mare discurs pe cînd va fi instalarea lui Ciuhandu la Chișineu. Boar din Nădab cu un toast.

Cucu le cîntă tuturora: să le fie de bine!

Constantin.

Frînză verde de pe rit
Sosit-a numai sosit
Pețitori de a noua țară
De pe apa lui Tioară,
Mama zice nu o da,
Că n'are numai una.

Dar Constantin cel mai mic,
 Care-i mai mare voinic,
 Care-i mai tînăr la zile,
 Dară mai aspru la fire;
 Oim da mamă pe Bodîța
 Ca să nu stricăm credință,
 Că sintem noui feciori,
 Și-om merge de nouă ori,
 Și ți-om spune de al ei dor.
 Pe Bodîța de au dat
 Nuntă mare s'a gătat.
 Și la drum lung au plecat.
 Bine nunta nu pornia
 Mare moarte 'n sat cădea,
 Și a intrat de nouă ori
 Și-a ciuntat nouă feciori
 De-a rămas o babă beată,
 Numai cu mițoacă 'n vatră.
 Tot plîngînd și blăstemînd
 Și din gură așa zicînd:
 — Constantine dragu mamă
 Nu te-ai putea hodini
 Pămîntul nu te primească
 Tăpui tău nu putrezească.
 Ce mi-ai dat pe Bodîța
 Și-ai putut-o înstrăina.
 N'ai lăsat-o în sat cu mine
 Să poată veni la mine
 Cum am rămas singurea,
 Ca și-o biată turturea.
 Constantin ceta mai mic,
 Ce era mare voinic,
 Nu s'a putut hodini
 De blăstemul mamesii
 El din morți că s'a sculat,
 Pe pămînt că și-a călcat,
 De acolo de se scula,
 Numai el că își făcea,
 Din sălașul său de brad,
 Un murgu neînfrînat,
 Din lumina trupului
 Făcea frînt murgului,
 Și ia lungul trînzului,
 Pîngă apa lui Tioară,
 Pîn colo la surioară.
 Ea îndată ce-l vedea
 Din gură așa grăia:
 — Ce veste-i la mână mea
 Că de cînd eu am venit,
 Nimică n'am auzit;

De cînd de-acasă am venit,
 M'a ajuns un dor cumplit;
 Decînd de acasă m'am dus,
 Mare dor că m'a ajuns.
 Și în somnul ce-am somniat
 Tot cu mama am visat
 Nu știu ce vi s'a întimplat;
 Spune-mi frate tu acu,
 Cum să-mi îmbrac eu portul
 Să-l îmbrac de bucurie,
 Ori de mare jelănie.
 El s'a apucat și-a zis:
 — Te 'mbracă soră de rînd,
 Că pe afară suflă vînt,
 Cu hăinuțe de mătasă
 Soră nu te găta tare,
 Că pe drum e colbul mare,
 Hainele ți li-i stricare
 Ei pe cai încălecară,
 Pe drum doi de își plecau,
 Paserile ciripeau,
 Glas așa își răspundeau:
 — Tot aici pe acest drumu,
 Mergemi viu, cu un mortu,
 — Lasă-ți frate gîndurile
 Și ascultă păsările
 Cum își cîntă săracile!
 — Las să cînte la focu,
 C'asa li lor cîntecū,
 Cînd erau la țintirim:
 — Stai că dau murgului fin
 De cînd de-acasă am plecat,
 N'a băut nici n'a mîncat,
 Iar ea de-acolo pornea
 La casa măsii sosia.
 — Deschide mama ușă
 Că ți-a sosit Bodîța.
 — Dute moarte la focu,
 Nu-mi amări sufletu;
 C'ai venit de nouă ori,
 Și mi-ai dus nouă feciori,
 — Deschide mamă ușă,
 Că eu ți-s mortită,
 Da eu ți-s Bodîța ta,
 De nu-mi cunoști cuvîntu
 Vină și-mi vezi inelu.
 Atunci ușă a descuiat
 Și atîta s'au sărutat
 Că de jele și bănat
 Inima 'n ele a crepat.

Hora țărănilor.

Palincuță draga mea
 Pus'am gând că nu te-oi bea,
 Nici la comandăria mea;
 Pus'am gând și juămint
 Că eu nu te-oi bea mai mult.
 Dar văzind pe popa bînd
 Mă pusei cu el la rînd!

Frunză verde de pe baltă,
 Ori ce fată pînă-i fată
 Ea vinarsul nu-l prea bea,
 Vinu-n gură nici nu e
 Dară dacă se mărită
 S'o vezi numai cum să schimbă,
 Se strîng cîte opt or nouă
 Aduc cîte o cupă două
 Tot inchină din oiagă
 Să trăiești soruță dragă!
 Pe bărbați Vinerea-i bată
 Vinerea din postul mare

C'acia bate mai tare
 Vinerea din postul crucii
 C'acia uscă și nucii!

Păzește-mă dulce Doamne
 De grădinuța cu flori
 De om leneș beutor
 Șade'n casă se sfădește
 Coasa-n pod îi ruginește
 Carul, plugul îi lipsește
 Iarba în cîmp îi putrezește!

Amăritu-s frate tare
 C'a crescut Someșul mare
 De nu pot merge la Floare
 Mureșe și Crișule
 Și cînstite Someșe
 Tare nu te tulbura
 În matcă nu te nălța
 Că mîdra-i pe matca ta

Rău mă tem că s'o nece
Decit mîndra să se înece
Mai bine apa să sece!

Asară trecui pe coastă
Pe din sus de casa voastră
Cu mîta vă sfătuiati
Și de mine rău vorbiați.

Bade bădișorule
Dragoste am sămînat
Floricele lingă sat
Să nu trăiești supărat
Pus'am flori și lingă rit
Să nu trăiești cu urit!

Auzit'am și-o știu bine
Că te lași mină de mine
Lasă-te cu Dumnezeu
Că mie nu'mi pare rău
Că nici drumul nu l'oi trece
Și găsesc mîndre vr'o zece
Azi nu-i lumea ca odată
Șapte feciori la o fată
Azi e lumea mai cu doi
Zece fete și un fecior

Frunză verde din izlaș
Nu fi lele cu năcaz.
Și neica ta și măta
Ce se faci cu maică ta!
Făi tu patul de odihnă
Așternut cu pipirigă
Mestecat cu rostopasia
Ca bine să odihnească.
Unge ușa la țîtină
La căteia să-i dai de cină
Și vin la mine'n grădină
În grădina cu trifoi
Că trifoiu-i pentru oi
Grădina loc pentru noi
Să ne iubim amîndoi!

La căsuța cea de birne
Patu fete sînt bătrîne
Și s'o încrețit pe frunte
Ca ciupercile din munte
Și nu pot să se mărite
Pînă mor celea 'nvălitel
Și eu știu și pot să jor

C'au purtat un car cu flori
Și pîn' s'or mărita
Încă un car or mai purta.

Fata poșii cea birnăce
Bat-o unul mult îmi place
Că cu cotul mă cotește
Cu gunța îmi șoptește
Îi dau mere le primește
Strîng'o în braț
Se lipește
Măi bădică dede parte
Nu-mi da mere aruncate
Nici prune verzi necoapte,
Să le port în sinul meu
Căci ești doar drăguțul meu!
Și cu tine vreau și eu!

Iasă lelea la uliță
Gată ca o păuniță
Iamă bade, iamă dragă
C'oi fi nevastă de treabă!
Eu lele nu te-oi lua
Pînă nu-i invenina
Pe frate tău cel mai mic.
Cel mai mic și mai voinic
Că umblă în umbletul meu
Și să poartă în portul meu
Și joacă în jocul meu
Iubește ce iubesc eu!
Dar cu ce l'aș otrăvi
Doară vrei al prăpădi?
Dute-n fundul grădini
Undei gardul cu socă
Este o șarpoaică sură
Din gură otravă-i cură
În un vas și sprijinește
Pe frate-tă otrăvește
Iese afară, intră 'n casă
Canta-i cu vinul pe masă
În cantă și bea odată
Bea, bea, bea, fratele meu.
C'acum am beut și eu,
Ș'a beut de două ori,
Ș'a grăit de nouă ori.
Holircuță ori răchie
Bine ni-a mai plăcea mie,
Eu te-aș bea vin ars de bun
Dar mă porți nebun pe drum:
Eu te-aș bea vinars de sete

Tu mă lovești de perete
 Tu te-aș bea că bine îmi plac
 Tu mă arunci jos în șant.
 Te-aș bea să mă înveselești
 Tu cu oameni mă sfădești
 Tu te beau că se-mi faci bine
 Tu mă faci tot de rușine
 Te-aș bea căci mi ești dragă
 Dară mă fac de ocară!
 Fie domn ori fie prost
 Omul beat e lucru prost!

Frunză verde de mohor
 Am pus gândul se mă însor,
 Ș-am cerut în sat o mândră
 Dară are gură strîmbă,
 Pe o strîmbă ca și ea
 Las'o dracului s'o ea.
 Ce voi face eu cu cal
 Frunză verde frunzuliță.
 Gătește-mă măiculiță
 Ca cal bun — pușcă, sulită,
 Coadă bună la furcoi,
 Ca se mă duc la război,
 Punem și o spadă lată
 Ca se mă bat pentru țară.
 Să-m vârs toată al meu sînge
 Pentru țara ce tot plînge
 Se mă lupt cu tărie
 Pentru scumpa mea moșia

M'am fost dus cu coasa 'n rit
 Cosii iarba la pămînt
 Mă uitai pe rit în sus
 Văzui pe toarsă venind
 Din picioare depănînd
 Cu borșul nestrăcurat
 Cu lingura de sub pat,
 Buhoasă nepresărată
 Gîndești că-i o ciuhă-n coasă
 De departe i-am strigat:
 Dute toantă, c'am vînat,
 Mă uitai pe rit în jos
 Văd un trupșorel frumos,
 Era mîndra mea venind
 Ca un grenadir călcînd
 Cu fript vin berechet
 Hai bădiță și petreci.

Ce te țî lele fudulă

Pînă aveți iapă cea sîră
 Nu ești floarea soarelui,
 Făr rinjită satului!

De-ar da Dumnezeu să dec.
 În toată hoida bujor,
 Și în o casă cu fecior
 Fie în cîm multe bucate
 Și o fată 'n șapte sate.
 Nici aceia să nu fie
 Numai numele să-i fie!

Jeluim'aș și n'am cui,
 Jeluimași codrului
 Codru-i verde nu mă crede
 Jeluim'aș la vilcele
 Dar ș'acele-s curgătoare
 Nu vor crede ce mă doare.

Măi bădiță pușor,
 Nu-mi trimite atita dor
 Pe gurile tuturor,
 Că-mi trimite pușintel,
 Dar să vii și tu cu el!

Cine trece văile?
 Bădiță cu oile,
 El se întoarce pe sub crînc,
 Și-i vine la gură dulce.

Pe unde urîtul merge
 Nu se face iarba verde,
 Dar pe unde merge mîndrul
 Crește iarba greu pămîntul.

Vai bădico prost mai ești
 De nu vi sară în povești
 Să vi sară cătră noi,
 Se povestim amîndoi
 Și-asară te-am așteptat
 Tot cu focul ațîtat,
 Dac'am văzut că nu vii
 Mi-am făcut patul aci,
 Și m'am copciat cu flori
 Ca se vii la noi cu dor.

Pentru dorul tău Irină
 Am umblat noaptea prină tină,
 Mario de dorul tău,
 Am trecut noaptea prină tău
 Ba de dorul dumitale
 Am umblat desculți pe vale.

Glume

Ceva de necrezut.

Filosoful: Inchipuește-ți croitorul nostru Teodorescu și-a cumpărat casă.

Advocatul: Lucru imposibil. Croitorul nostru. Dar de unde a luat acela banii, deoarece noi nu-i plătim niciodată.

În pădure.

Nevasta: (cu bucurie). Uite bărbățele ce frumos înfloresc mii și mii de potire de flori...

Bărbatul (necăjit): O mie de potire și nimic de băut. Acesta e întradevăr lucru frumos.

Profit

Weiss Delfi se zvircoala neliniștit în pat, deoarece avea de plătit a doua zi

o poliță, lui Gelb și nu avea parale, ca să o achite. Ii trăzni o idee în minte. Se scoală, se îmbracă repede și pleacă la Gelb. La poartă trage clopoțelul. Când scoate Gelb capul necăjit prin fereastră, el îi spune, că mine nu-i poate plăti polița. După aceea a plecat mormind: Cel puțin n'a putut nici el dormi liniștit în noaptea aceasta.

Pricepător de Arte.

Bologa: Ei bine frate, de ce nu mergi și tu odată la teatru? Cel puțin ți-ai putea permite să mergi într'o piesă comică.

Butculescu: Ia nū vorbi. Eu să merg acolo și să plătesc, pentru ca să privesc apoi cum își petrec ei bine pe scenă

Semnele timpului.

Doi prietini merg la plimbare.

A. către B.: De ce nu ți-ai luat un parasol, nu vezi, că e înourat și în curând va ploua.

B.: Apoi frate, ști, că atunci când omul își ia parasol cu el, de regulă nu plouă... Și dacă nu plouă de ce să iau parasol cu mine? De aceea l'am lăsat acasă.

Amorezatul.

Scumpă d-șoară — zice gîngăvind băiatul dragăstos, fără d-ta nu pot trăi nici o lună, nici o zi...

D-șoara: Așa de greu te strîmtoresc creditorii!?

Intre incredințați.

Mirele: Și acum, dă-mi voie să-ți dau cel dintîi sărut ferbinte...

Mireasa: Bine... Eu voi ghici ce ai beut azi!

La țîrg.

Doamna: Cite ouă dai de 10 cruceri?

Cofărița: Patru.

Doamna: Dar de 20 cruceri nu dai 9 ouă?

Cof.: Să-mi sară ochii dacă îți dau 9 ouă de 20 cruceri! Dar dacă Doamna cumpără de 20 cruceri ouă, îi dau un ou pe deasupra!

Intre doi prieteni căsătoriți.

A.: Spune-mi, amice, cînd ai tu o odihnă?

B.: După masă, cînd ea doarme un ceas!

A.: Cine?

B.: Nevasta mea!

A.: Eu te-am întrebât cînd te odihnești tu!

B.: Cînd ea doarme atunci am eu o odihnă!

În pragul căsătoriei.

Mama (cătră fată): Nu gîndi la bețivul acela, căci el tot ce cîștigă cheltuește la birt.

Fata: Mamă dragă, asta să nu-ți faci gînduri, căci el cîștigă foarte puțin.

Mireasa: Afară de asta cînt bine la clavier și din gură...

Mijlocitorul de căsătorii: Nu face nimic, candidatul de însurătoare e cam surd...

Reclamă.

—E, ascultă, d-le! D-ta ai cutezanța să recomanzi pomada pentru creșterea părului, și ești chel. De ce nu folosești pomada?

Agentul: Pentru ca să vadă luica cît de urît e omul chel...

Grozav.

—Auzi, mireasa lui Fluștare vorbește patru limbi!

—Grozav! A mea vorbește numai o limbă, dar și asta e prea mult...

La gară.

D-șoara: Rog, să-mi dați un bilet?

Casierul: Unde?

D.: (foarte agitată): Aici în palmă!

Țăranul: Cît costă biletul de aici pînă la Arad?

Casarul: Trei coroane.

Țăr.: Am venit numai să știu cît cruț dacă mă duc pe jos...

La temniță.

Nevasta directorului: Ascultă bărbate! Servitoarea nouă nu vrea să taie grumazul găinei... trimite în cuină un ucigaș... care e priceput în deaceasta.

Redactor responsabil: F A G U R E.